

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 369. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651417879008.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

- -, - 20-21. den Krabat, der halvveis var din Kammerat] d. e. *Napoleon*. I sit Tidsskrift "Søndagen" fra 370 1814 skriver Bagg. nemlig ved Omtalen af sine Selvbetrægtninger d. 31 Marts 1810 paa Beien fra Marly til Paris, hvorhen han begav sig for to Dage senere at bivaane Napoleons og Marie Louises Bryllupsfest: "Fra Overmorgen af, sagde jeg ved mig selv, maa det nødvendigen gaae ned af Bakke, fra den svimmelhøie Top, hvortil han ikke saa meget er selv stegen, som bleven skudt af Revolutionens Europa rystende Jordskiælvs Stød og Modstød bestandig opad - fra den Dag af, du her gik med ham under Armen, og han, som nylig i Comite de Salut public afviist Lieutenant, med sin lille Korporalskiep aftegnede dig en Plan til Thuilleriernes Beleiring i Sandet - medens han kort efter gjorde sine første Fremskridt paa Havnkundighedens Bane, ved at blive taalt imellemstunder i en Kreds af velopdragne Personer, hos Madam Semonville, under det rigtig nok dengang ikke ganske ubetydelige Havn: Le petit Polisson." Om andet personligt Forhold imellem Napoleon og Bagg. end det, hvortil der her alluderes, vides Intet. Bel taler P. A. Heiberg i sine "Erindringer" (Christiania 1830, S. 312) om "den bekjendte Scene, da Baggesen, paa Knæe, overleverede den første Konsul Bonaparte en høyst maadelig Ode i det Franske Sprog, og hvorfor Bonaparte, der troede at Manden var afsindig, lod ham vise ud af Bærelset", og tilføier: "Nogle Aar derefter fik Baggesen en anden Aarsag til Brede imod den Franske Regjering. Han søgte om at blive Lektør hos Kejserinde Marie Louise, men opnaaede ikke sit Ønske; og nu blev han da Napoleons dødelige Fiende".*) Men man bør vist være meget varsom med at fæste ubetinget Lid til denne Beretning, som der ikke andenstedsfra haves nogen Bekræftelse paa; thi det er jo bekjendt nok, at "*Sandhedens Ben*" P. A. Heiberg**), naar han først havde faaet Noget personlig imod En - og Bagg. var han nu engang ikke nogen Ben af - og havde faaet sin letvakte Mistænksomhed sat i Bevægelse, trods alt sit catoniske Retsind kunde vise en forbausende ^{**} 371 Letsindighed i at underlægge Bedkommendes Ord og Handlinger uhæderlige Motiver, fæste Lid til alt det Onde, der kunde blive ham forebragt om den Paagjældende, og saa med den ham egne Bitterhed og kaustiske Skaanselløshed lægge disse rene Fantasibilleder frem for Offentligheden, som om det var virkelige Fakta, - ganske særlig naturligviis, hvor der, som i det foreliggende Tilfælde, kunde være Spørgsmaal om Bendekaaberi og den ham forhadte politiske Servilisme.*) S. 221, L. 30. korsisk] den dengang endnu almindelige, ældre Form for *korsikansk*; jvfr. S. 176 L. 8.